

A tökéletesség „cselekedete” a hála

Bérmálásra készülünk

A Szentlélek első eljövetele – amit mi a bérmálásban látunk újra megvalósulni – a pünkösdi eseményben történt meg. Ott az apostolok a Szűzanyával együtt imádkoztak, és várták azt az ajándékot, akit Krisztus megígért nekik. Ők már föl voltak készülve, hiszen maga az Úr tartott nekik többéves „hittanórát”. Ezek a felnőtt, érett emberek szerették volna magukba fogadni, és nemcsak az emlékekben hordozni Mesterüket.

Az apostolok számára a Lélek eljövetele valóságos megterés volt. Ami alatt azt kell érteni, hogy a Lélek átjárta őket, és most már az ő feladatuk, kötelességük volt, hogy tanúságot tegyenek az Úrról. A félelmeiket a szabadság Lelke (2Kor 3,17) teljesen elűzte, és helyébe bátorságot, erőt öntött. Péter vezetésével az apostoli testület Jeruzsálemben hatalmas fölbolydulást okozott, mert fölszólították a népet, hogy tartsanak bűnbánatot, és térjenek meg. Mindenkit szembesítettek a húsvéti eseménnyel, és fölszólítják a hallgatóságot, hogy vizsgálják meg magukat, a lelküket, a szívüket, és engedjék, hogy a Föltámadott öröme őket is át tudja járni.

„Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai” (Róm 8,14). A Szentlélek azokat tudja vezetni, akik figyelnek rá, és nyitottak arra, hogy átlényegítse őket Isten fiaivá. A Lélek az ilyen embereket szinte prófétává teszi, akik képesek az embereknek megmutatni az egymáshoz vezető utakat, a szeretet útjait.

Az egyházatyák a lelkünket csónakhoz hasonlítják. Evezni kell, de egyúttal készenlétben kell tartani a vitorlát, hogy a Szentlélek szele bekapthasson (Jn 3,8). A Szentlélek cselekvésre ösztönöz minket, hogy képesek legyünk előbbre jutni hitünkben, életünkben. Időnként azonban az ember arra lesz figyelmes, hogy valamilyen csodálatos élmény megerősíti, és szinte repíti őt Krisztus felé. Az apostolok ezt élték át pünkösdkor, és ez inspirálta a hallgatóságot, hogy velük együtt haladjanak az Úr felé. Még aznap mintegy háromezren meg is keresztelkedtek.

A Szentlélek elvezet bennünket a teljes igazságra (Jn 16,13). A Szentírásban az apostolok cselekedeteit úgy is szokták nevezni, hogy ez a könyv a „Szentlélek evangéliuma”. Kézzelfogható, ahogy a Lélek működik, és erejével formálja az embereket és a közösségeket. A Lélek azóta is ezt teszi. Ahogy minket, hívőket, egyenként alakít, mint a fazekas az agyagot, aközben közösségeket akar létrehozni, ahol az emberek együtt imádkoznak, és végzik a szeretet cselekedeteit.

Mi mást várhatnánk a mostani bérmálkozástól, mint hogy éppen ebben a munkájában találjon majd minket, főként a most bérmálkozókat. Imádkozunk, és kérjük a Szentlelket, hogy a fiataljainkat alakítsa tetszése szerint. Hozzon létre belőlük egy olyan közösséget, amelyik tele van kezdeményezéssel, ötletekkel és erővel, hogy mindezeket véghez is tudja vinni.

Atyánk, áraszd ki Lelkedet a Te népedre,
és add meg nekünk, hogy
új szemmel lássuk dicsőségedet,
új megtapasztalással fogadjuk be hatalmadat,
új odaszentesléssel vállaljuk szolgálatodat,
új hűséggel ragaszkodjunk Igédhez,
hogy szereteted növekedjen bennünk,
és jöjjön el a Te Országod a mi Urunk,
Jézus Krisztus által. Ámen.

Görbe József atya

Albrecht Dürer: Imádkozó kéz (tanulmány)

VISSZATEKINTŐ

Szent István király ünnepe

I. István király szentté avatása

Eltemették a fehérvári bazilikában, melyet maga épített az örökszűz Mária, Istennek anyja tiszteletére, ahol sok jel és csoda történik ezen szent István érdemeinek közbenjárásával és urunk Jézus Krisztus dicsőségére, aki áldott mindörökké, amen – írja a krónikás 1038. augusztus 15-én, s noha a legtöbb szent emlékezetét a halála napján, mennyei születésnapján ünneplik, István király napjává augusztus 20-a vált.

Szent László uralkodásának hetedik évében nyilvánvalóvá lett, hogy az ország virágzása minden vonatkozásban Szt. István szilárd államszervezetének köszönheti létét, hiszen a nyugati kereszténység kultúrkörébe beépülő magyar államiság megteremtésével biztosította István népe megmaradását. László az általa helyreállított szentistváni rendet stabilizálta a szentté avatással, amit nem kevés egyházi és diplomáciai procedúra előzött meg, míg végül megszületett VII. Gergely engedélye István testének fel-emelésére. A Pray-kódex szerint 1083. augusztus 15-re, István király emléknapjára – amikor Székesfehérvárott az évi törvénynapokat is tartották – László országos gyűlést hívott össze, hogy háromnapos böjttel és imával készüljenek a nagy napra, amelyet pápai előírásnak megfelelően csodáknak is meg kellett előznie. Az előkészületek után aug. 20-án a király és a főemberek megjelentek a bazilikában, felbontották a kőszirt, melyben a szent király földi maradványai „balzsamillatú” vízben úsztak. A nagy király hamvait tiszta gyolcsba szedték össze, egy ezüstládában helyezték el, s Nagyboldogasszony napját, aug. 15-ét követő vasárnap, aug. 20-án emelték oltárra, azaz avatták szentté az általa építtetett, Mária tiszteletére emelt bazilikában.

A szentté avatással Magyarországnak nemzeti szentje lett, de tisztelete átlépte az ország határait. A középkorban Szent Istvánt tekintették a jog, a szabadság kútfőjének. Neve a századok során összeforrott az európaisággal, s az egységes magyarság megtestesítőjévé vált.

Augusztus 20-a mint nemzeti ünnep

István uralkodása idején Nagyboldogasszony napját tekintette kiemelt ünnepnek, ezen a napon tartott országgyűlést (fehérvári törvénylátó napok), s 1038-ban, halálos ágyán, Nagyboldogasszony ünnepén ajánlotta Magyarországot Szűz Mária oltalmába, s azon kívánsága is teljesült, hogy e napon szólítsa magához az Úr.

A Hartvik –legenda szerint, amikor már nem volt két-séges közeli halála, magához rendelve a püspököket, „(...) kezét és szemét a csillagokra emelve így kiáltott fel: Ég királynője (...) az országot a néppel és az urakkal a te oltalmadra bízom, nekik utolsó istenhózzádot mondva lelkemet kezdedbe ajánlom” fohással szent lelkét az örök Szűz kezébe letette.

E felemelő jelenet ihlette Varga Imre szobrászművészt a római Szent Péter-bazilika magyar kápolnájában látható szoborkompozíció megalkotására: Szent István a Szűzanyának nyújtja Magyarország koronáját.

Varga Imre szoborkompozíciója a római Szent Péter-bazilika magyar kápolnájában. (Forrás: www.orokvaros.network.hu/blog/romakozossegi-oldala-hirei/magyar-emlekek-a-vatikan-falai-kozott)

Augusztus 20-át mint Szt. István napjának megünneplését elsőként Szt. László rendelte el 1092-ben az általa vezetett szabolcsi zsinaton, István oltárra emelése, azaz szentté avatása napjának emlékezetéül.

Később az Aranybulla (1222) törvénybe is iktatta a „dicső király” tiszteletét.

Nagy Lajos uralkodásától (1342–82) egyházi ünnepként élt tovább, s terjedt el Szent István kultusza határainkon túli területeken is, de az egyetemes egyház nevében csak 1686-ban nyilvánították szentté. Ugyanezen évben XI. Ince pápa elrendelte, hogy Buda töröktől való visszafoglalásának évfordulóján az egész katolikus világ évente emlékezzen meg Szent István ünnepéről.

Mária Terézia 1771-ben rendelte el Szent István napjának megtartását, sőt nemzeti ünnepként a naptárakba is felvétette.

A szabadságharc leverése után hosszú ideig nem lehetett megünnepelni Szent István napját, hiszen neve a nemzeti függetlenség fogalmával forrott össze, a független Magyar Királyság szimbólumává vált. A kiegyezés után az ünnep visszanyerte régi fényét, Ferenc József 1891-ben munkaszüneti nappá nyilvánította aug. 20-át, s 1895-ben a belügyminiszter a város fellobogózását is elrendelte.

A két világháború közötti évek augusztus 20-ai ünnepe in a szentistváni Magyarországra, a történelmi Magyarországra való emlékezés kapta a legnagyobb hangsúlyt.

Az ünnepek sorából kiemelkedik az 1938-as évi. Ekkor ünnepelte az ország Szt. István uralkodásának, valamint hazánk Szűz Mária védelmébe ajánlásának, a Regnum Marianum megszületésének 900. évfordulóját. A Szent Év fényét emelte, hogy ekkor Budapesten tartották a XXXIV. Eukarisztikus Világkongresszust. Az 1938-as országgyűlés törvénybe iktatta Szent István emlékét, és Magyarország fővédőszentjének tiszteletére rendelt augusztus 20-ai főünnepet.

1950-től e nap különféle neveken nevezett ünnep volt, mígnem a rendszerváltás után az első szabadon választott országgyűlés Szent István napját ismét törvénybe iktatva hivatalos állami ünnep rangjára emelte.

Szent István napja, egyik legrégebbi ünnepünk visszanyerte méltó helyét a nemzet emlékezetében.

Gubekné Ludas Mária

VISSZATEKINTŐ

Aknaszlatina – Testvértábor

Tények és körülmények

Csömöri katolikus közösségünk tagjai már 2015 óta keresik a lehetőségét annak, hogy egy kárpátaljai hasonló közösséggel közvetlen kapcsolatot alakítsunk ki. Elsőként egy, a záhonyi határhoz közelebbi településre vittünk élelmiszer-és ruhacsomagokat, majd felmerült, hogy olyan helyszínt kell keresni, amelyik nincs annyira a középpontban, mint Ungvár, Munkács, Beregszász és környéke. Így esett a választás – a Munkácsi Római Katolikus Püspökség ajánlatára Aknaszlatinára.

A kapcsolat első megnyilvánulása volt, amikor 2016 karácsonya előtt mikrobusszal ajándécsomagokat szállítottunk a falu plébániájára (a járművet a csömöri önkormányzat biztosította számunkra). Majd ez év elején körvonalazódott a mostani nyári program terve, lehetőség megteremtése annak, hogy aknaszlatinai és csömöri fiatalok tábort keretek között, tánc- és játékoktatás-tanulás közben ismerkedjenek egymás életével, kultúrájával.

A közeledést segítette az is, hogy az ottani Szent Család Karitászs Körösség képviselői Béres István plébános vezetésével március közepén pár napot Csömörön töltöttek vendégfogadó családoknál, március 15-ét is együtt ünnepele.

A harmadik, ezidáig a legnagyobb létszámú találkozás a július 17 és 22 közötti program volt, aknaszlatinai és csömöri fiatalok nyári táborozása a páratlan szépségű kárpátaljai faluban.

A program megvalósításához a Magyar Kormány a Bethlen Gábor Alapítványon keresztül nyújtott támogatást a Csömöri Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány pályázata révén.

Köszönet a fenti szervezeteknek s a találkozást előkészítő, megszervező és lebonyolító testvéreknek.

A találkozás lehetőséget adott arra, hogy a helybeliek a határon túli magyarság problémáit is közelről megismerjék, illetve a Kárpát-medence ezen részének természeti és kulturális örökségével ismerkedjenek.

Csömör részéről a szervezésben a katolikus közösség tagjai mellett a helyi Petőfi Sándor Művelődési Ház keretében működő Csicsörke Néptánccsoportok jelentették a magot. Összesen 44 fő utazott ki, az oktatókkal és a program szervezőivel együtt, közöttük 26 fiatal.

A helybeliek részvételét a vendégfogadók biztosították, alkalmanként 15–40 fő közötti részvétellel, közöttük külön programok voltak a helyi katolikus óvodának, a kisiskolásoknak, és a fiataloknak. Munkácsról is érkezett egy néhány fős, fiatalokból álló csoport.

Hasonló tábor megvalósítását jövőre is tervezzük, amikor is a megfelelő pályázati időben kívánunk a Bethlen Gábor Alapítványnál pályázni.

A programról a Kárpátalja hetilap is cikket tett közzé. A tábor alatt folyamatos hírek jelentek meg a Csömöri Plébánia Barátai facebook oldalon, illetve a tábor fotói elérhetők a Csömöri Plébánia honlapján.

Dr. Bándi Gyula beszámolójából

Élmények

Kárpátaljai testvéreink fogalmazták meg, hogy az adományok mellett a személyes odafigyelés a legnagyobb segítség számukra. A nyári tábor ötlete így született meg.

Magyar kultúránk gyöngyszemeit vittük el a négy napos együttlétre. A két csicsörkés csoport Utasi Pepe vezetésével széki néptánccal, Utasi Viki népdaltanítással indult útnak, a Juhász házaspár népmesékkel, csapatjátékokkal készült, magam népművészetünk alapmotívumait, népszokásainkról szóló történeteket tettem tarsolyomba.

Vendéglátóink Aknaszlatina határánál a tőlünk kapott földszített tricikkel vártak, s vezettek el a templomkertig. Szívmelengető fogadtatás és zavarba ejtően pazar ellátás várt ránk, nehogy részesülhessünk a kinti helyzet árnyoldalaiból. Az eseményre hónapok óta készültek. Színpadot és az étkezésekhez 50 fős fa pavilont építettek, disznót vágtak. Megható volt István atya és Ruszányuk Zsuzsanna vezetésével a karitászosok és segítők áldozatkészsége.

Áadtuk ajándékainkat és a 30 zsáknyi adományt, majd nagy izgalommal vártuk, mennyi gyerek jön a táborba.

Kezdetnek elég volt a létszám. A festés, rajzolás, aszfalkrétázás, ugróiskola, körjátékok, labdajáték és számháború folyamatosan nagy sikert aratott. Alig győztem az ötleteket, a papírt, köveket és egyéb festenivalót a kezekbe adni. A tábor végére hatalmas szőnyeg szövődött az alkotásközből a templom aljzatán. A meséket is rajongó szere-

tettel, tárt szívvel fogadták. Táncrea fogni viszont nem volt könnyű a modern idők gyermekeit, még a kedvesen csalógató fiataljainknak sem, különösen a munkácsiakat nem. Őket így „időutazásra” vontam felre a templom hűvösébe, mert a Nap heve is igen erős volt. A népdalokat szívesen dúdolgatták, de a tánchoz több idő kell, míg rájönnek az ízére. Akik viszont beálltak, igen lelkesen ropták.

Nyelvi gondok is adódtak. Bár van magyar nyelvű óvoda és iskola, többen már alig beszélnek anyanyelvüket.

Meghallgathattuk a település történetét is a Bólyai Farkas Iskola és Gimnázium igazgatójának előadásában.

Egy nap (túlélő) élménytúrán kerestük fel a szőke Tisza fekete ágának forrását a Kárpátok magasán – „Ki a Tisza vizét issza, annak szíve vágyik vissza” –, és a rövid fürdözést sem lehetett kihagyni a Holt-tengeri sűrűségű, sóbányák helyén keletkezett, úszhatatlanul sós tavakban.

A tábor plakátjaival tele volt a város, de a szülők nem szoktak arrafelé az efféle táborokhoz. Kíváncsian ácsorogtak a kapun kívül hallgatva a jó magyar zenét, és figyelve, mi folyik a templomkertben. Az utolsó nap felemelő gálaestjére már be is kukkantottak, s ha még egy hetet maradunk, talán még a félszegebb, bizalmatlanabb szülők is táncrea perdülnek.

A mise utáni gála a sok készület izgalma után mindkét oldalról könnyekkel teli, emelkedett ünnepléssel, hálaadással és ajándékozással zárult. Nagy örömünkre a színpadon bemutatkoztak hagyományinkat éltető kinti testvéreink is, meglepetésünkre István atya is a gitárral.

A fiatalok a búcsúesten találtak igazán egymásra.

A Gondviselés mellettünk állt a szervezésben, hála legyen érte! Köszönet illeti Dr. Bándi Gyulát és feleségét Klárikát, Vella Nándort, Szeltner Lászlót, Utasi Pétert és Vikit, a Juhász házaspárt, csodálatos csicsörkéseinket és mindenkit, aki segített az adományok összeállításában, a foglalkozásokban vagy bármiben.

A tábor rövid ideje alatt több eredményt nem is érhetünk volna el, a folytatás pedig rajtunk múlik.

Hermányos Mária

Családtábor Tatán

Idén negyedszer került megrendezésre a kistarcsai és a csömöri egyházközség részvételével a 4 napos tatai családtábor július 27–30. között.

A táborba valamivel többen jöttek el, mint tavaly. Összesen 122-en voltunk, ebből 37 fő csömöri. Sajnos az egyik csömöri családnak, gyermekük lázas megbetegedése miatt, alighogy megérkeztek, már az első nap haza kellett menniük. Reméljük, jövőre nem jön közbe semmi, és ők is végig élvezhetik a gyerekekkel a négy nap lelki és testi épülésünket szolgáló programjait.

Az idei tábor a „barátságról” szólt, a beszélgetések, játékos programok, előadások e köré a téma köré épültek fel. A napot mindig zsolozsmával kezdtük és fejeztük be, amelyet idén is Lauer Tamás, kistarcsai diakónusunk vezetett nagy lelkesedéssel. Kár, hogy nagyon kevesen vettünk részt ezeken a lelki elmélyülést segítő félórakon.

A barátságról József atya tartott gondolatébresztő előadást, melyet következő este Huszár Attila vezetésével vitattunk meg.

A programok egy része is a barátságról szólt. A családon belüli „barátság” megerősítését szolgálták az apa-fia, anyalánya barátság jegyében szervezett játékos feladatok (a nagyik is besegíthettek). A gyerekek akadályversenye, illetve a felnőtteknek szervezett esti vetélkedő a csapaton belüli barátság, bajtársiasság erősítését szolgálta.

József atyát sajnos szombaton visszaszóltotta a kötelesség Kistarcsára és Csömörrre, de búcsúzóul még meghívott minket egy fagyizásra a kisváros legjobb cukrászdájába.

A gyönyörű tatai tó és környéke is sok lehetőséget kínált az elmélkedésre, feltöltődésre. Bár a vize nem volt túl meleg, a bátrabbak megfürödtek benne. Mi, fázósabbak, sárkányhajózáson vettünk részt. Két hajó indult, dobszó adta az evezés ritmusát. Még egy kis verseny is kialakult a két hajó között a végén, ki ér előbb vissza a kikötőbe. Városnézés és a „Fényes tanösvény”, e tatai természetvédelmi terület megtekintése is belefért a négy nap programjába.

Az utolsó estet a szokásos tábortűz zárta, énekkel, egy kis bográcslóval egybekötve.

Vasárnap délelőtt a tatai Szent Kereszt-templomban szentmisén vettünk részt, amelyet Milán atya, tábori lelkész celebrált.

A tábor mint említetem az elején a „barátság” jegyében zajlott. Számomra különleges élmény volt megismerni ott egy olyan embert, aki ezt a szót, ennek a szónak a tartalmát a legtisztább értelemben nap mint nap gyakorolta. Segített egy nehezebb sorsú családnak lejutni a táborba, borkóstolót szervezett az egész tábornak, a tábortűznél bográcspan főzött szintén mindenkinek. Tette ezt önzetlenül, elismerést nem várva, szinte restelkedve, ha valaki szóba hozta, megköszönte a fáradozását, áldozatát.

Számomra ezekben a táborokban a legnagyobb élményt az jelenti, hogy mindig alkalmam nyílik megismerni olyan embereket, akik tetteikkel, életükkel valóra váltják Jézus tanítását: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.”

Marosi Éva

Magyar Kézműves Remek díjat kapott a Torba Ildikóval közösen készített Szűrvirágos (Tulipános viselet) kollekciónak Szombati Klári, közösségünk tagja.

Szívből gratulálunk a díjhoz!

ILLIK TUDNI, TUDNIILLIK

Isten előtti meghajlás

A szentmisén Istennek kijáró tisztelet olykor meghatározott testtartást kíván. Ilyen hódolatos tiszteletet fejezünk ki a liturgiában térdepléssel, felállással közös ima, evangélium hallgatása, Alleluja éneklése stb. alkalmával. De van úgy, hogy e testtartás komoly fizikai próbatétel elé állítja a hívőt. Van-e mód a „felmentésre” e testtartás alól, kérdeztük Huszár Attila akolitustól, aki a következőkkel volt segítségünkre a kérdésben.

„A szerető és irgalmas Isten mindentudó. Azt is tudja, hogy van, aki térdelés nélkül, csak a szívében borul le előtte, mert nem képes letérdelni vagy hosszabb ideig állva maradni. Egy alázatos lélek őszinte ülve maradása, vagy térdelés helyett felállása, lehet hogy kedvesebb ajándék az Úrnak, mint csak megszokásból a többiekkel együtt térdelni vagy felállni. Az Isten számára semmi sincsen rejtve, jól tudja, hogy valaki hanyagságból, vagy fizikai korlátai miatt nem áll fel, vagy nem térdel le. A szentmisén igyekeznünk kell teljes jelenlétünkkel, testünkkel, lelkünkkel és értelmünkkel is törekedni Isten felé. A liturgiában való részvételünk, az ott elvárt testtartás is ezt hivatott segíteni, azaz, hogy elmélyülhessünk Isten hódolatában, az áhítat megélésében. Isten senkitől sem várja el, hogy egészsége ellenében cselekedjen. Ha a térdelés nehézséget okoz, vagy a felállás megerőltető, maradjunk ülve, s ajánljuk fel ezt is, mint lemondást az Úrnak.

Nekünk nem az emberek előtt kell teljesítenünk, hanem az Atya előtt. Ha az Ő öröme élünk, az olyanná formál bennünket, hogy felállás és letérdelés nélkül is Isten jelenlétét, szeretetét tudjuk elvinni másokhoz, akikben szeretetet tudunk ébreszteni testtartásunktól függetlenül. A kellemetlen érzés sokszor nem is a környezetünkben születik meg, hanem a nehéz helyzetű hívőben. Ne szégyelljük testi adottságainkból fakadó korlátainkat, és bízzunk Isten megértő szeretetében.”

A Tábor- hegyen jártunk

Tábor-hegy bibliai helyszín a Szentföldön, Jézus ide vonult vissza imádkozni kedves tanítványival, el a világ zajától. Mt 17,7 „Jézus odament, megérintette őket...”

A mi Tábor-hegyünk Leányfalu volt, lelki gyakorlatunk helyszíne szeptember második hétvégéjén. Főleg Csömöréről, de kistarcsai, sőt kerepesi testvérek is csatlakoztak hozzánk. A hétvége témája az imádság volt.

József atya szombati előadásai bőven adtak gondolkodni, elmélkedni és kis csoportokban megbeszélni valót számunkra. Az előadásokat kiscsoportos megbeszélések követték. Kisétáltunk a Duna-partra, majd igeliturgia keretében szentségimádás következett. Este a Viskó c. filmet néztük meg. Vasárnap még egy megbeszélést tartottunk a görög-katolikus szentmise után, majd ebéddel és közös imával zártuk a programot.

Mindent elmond a hétvégéről, hogy sokan kérték, jövőre is legyen ilyen alkalom, sőt ha lehet, inkább 3 napra jöjjünk! (Le is foglaltuk a lelki gyakorlatos házat 2018. (21) 22–23-ra.) A ház igazgatója, Szilágyi János atya kedves, szerető személyisége, a finom, kiadós ételek, valamint az összkomfortos szobák kényelme, a szép táj és a jó levegő is segítettek ezt a döntésünket.

Néhány fontos gondolat az előadásokból: Mindenki másképp imádkozik. Más-más módon tartunk kapcsolatot Istennel. Nincs általánosan bevált módszer. Mindenkinek magának kell megtalálnia azt az imamódot, ahogyan ő együtt tud lenni Istennel. Ehhez kitartásra és természetes lustaságunk leküzdésére van szükségünk, de az eredmény megéri. Ne féljünk, az imát nem lehet elrontani csak egy módon: Ha nem imádkozunk!

A hitet, a kegyelmet kérni kell Istentől. Ő a forrása mindennek a kegyelemnek, a türelemnek, az irgalomnak stb. Ima nélkül nem tudunk egymáshoz közel kerülni. Csak Isten közelségében leszünk képesek egymáshoz közel jutni, megnyílni egymás előtt.

Az ima tanulható. Jézus mintát adott az imáról. Ő az Atyához úgy imádkozott, mint édesapjához. Törekedjünk arra, hogy imánkban mi is ki tudjuk mondani Istennek, hogy (Abba) Édesapám. A Miatyánk nemcsak az Úr imája, hanem a mi imánk is legyen!

Jézus az imáiban, virrasztásaiban ismerte fel feladatát, az élete célját. Mi is forduljunk Istenhez imában, ha fontos döntés előtt állunk.

Aki a péket megöleli, az lisztes lesz, aki a kéményseprőt öleli meg, az kormos lesz, aki imájában Istent öleli meg, az boldog és szent lesz.

Engedjük, hogy az ima által Isten átalakítson bennünket. Így lesz áldássá az imádkozó ember.

Ha úgy érzed, évek óta nem változtál, alakultál, az baj. A keresztény élete állandó úton levés. Haladás az Egy felé. El kell indulnunk ahhoz, hogy új ösvények nyíljanak meg előttünk. Amíg nem indulsz el, semmi nem nyílik meg előtted. Kezdj el imádkozni! Akárhogy. A Lélek tanít majd. Saját stílusodban.

Minden ima lényeges központja a Szentlélek. Csak Ő általa jutunk el a forráshoz, a mélységbe. Nem a Miatyánk és a Rózsafüzérek elimádkozásának a száma a lényeg, hanem hogy szívünkben megérkezzünk Isten színe elé. Hogy teljes valónkkal, testben és lélekben, szóban, testtartásban, gondolatban és szívünk szeretetében jelen legyünk, és egész lényünk vegyen részt az imában. Hívjuk és kérjük a Szentlélek Istent, hogy segítsen imádkozni, sőt, hogy mindennapi tetteinket tegye imádsággá. Mert ha Isten jelenlétének tudatában élünk, ha Őt behívjuk életünk minden mozzanatába, a mosogatásba, az utazásba, a kapálásba, a kirándulásba stb., akkor imává lesz minden percünk. Így képesek leszünk Istenben élni, és helyet adni szívünkben Jézusnak mindenkor. Ahogyan Pál tanít minket a Thessalonikabeliekhez írt I. Levelében: „Szüntelenül imádkozzatok” (1Thess. 5,17).

Kövári Katalin

Fájdalmas Szűzanya búcsúja

Máriás-lányaink Szekeres Jánosné Éva vezetésével ismét részt vettek a 12. Máriás Fialatok Országos Találkozóján szeptember 24-én Gyöngyösön a ferences templom búcsúján. Idén egy busznyi testvérünk kísérte el őket, így sok csömöri is részesülhetett a búcsú örömteli kegyelmében és az ünnep gyönyörűségében.

Képünk a 2015-ös gyöngyösi körmeneten készült

Új akolitusaink

A hagyományokhoz híven, idén is a Szent Főangyalok ünnepéhez legközelebb eső szombaton, azaz szeptember 30-án (lapzártánk után), a 18 órai szentmise keretében avatta fel dr. Beer Miklós megyéspüspök az egyházmegye akolitusait a váci Nagyboldogasszony-székesegyházban, köztük Gombás Vilmost, Jagielló Ádámot és Soós Árpádot, a csömöri egyházközség tagjait. Szívvel gratulálunk új akolitusainknak, és kérjük az Úr áldását tevékenységükre.

Az akolitusavatásról következő számunkban részletesen beszámolunk.

Pályázatunkra érkezett

Legszébb élményem a hittantáborban és Legszébb élményem a családi táborban címmel nyári számunkban meghirdetett pályázatunkra érkezett nyertes írásokat olvashatjátok itt. Mindkét szerző írói vázlatfüzetet kap jutalmul. (A nyerevény a plébánián vehető át irodai órákban.)

Ifiként a táborban

A nyár első hetében, minden gyerek és diák azon töri a fejét, hogy mivel foglalja el magát, s hogyan töltse el szabadidejét. Én úgy döntöttem, hogy segítőként jelentkezem a csömöri napközis hittanos táborba, hogy a móka és szórakozás mellett tapasztalatot gyűjthessek, s a közösség hasznára is váljak.

Mivel eddig csak táborozóként vettem részt a jobbnál jobb játékokon és programokon, kíváncsi voltam, hogy vajon mennyivel jelent több fáradságot a kisgyerekeknek szóló mókás feladványok, kreatív kézműves foglalkozások, és a megannyi érdekes, mulatságos s mindemellett tanulságos program megszervezésében és lebonyolításában segédkezni. Kellemesen csalódtam, hiszen a gyermekek ellátása és szórakoztatása feleannyi energiát sem igényelt, mint amire számítottam. A kicsik segítőkészek, szófogadóak és hálásak voltak minden kedvességért, finomságért, kényeztetésért. Jó volt látni a kis arcukat, mikor az uszoda vizében megmártózhattak, vagy mikor fagyalattal, jégkrémmel kedveskedtünk nekik, vagy mikor magunk is beálltunk a fociba, a csocsóba, a reggeli tornába vagy a ping-pongba. A tábor zárásaként nekem is örömet jelentett a már szokásossá vált vetítés az eltöltött napok örömteli pillanatképeiből, és nagy várakozással állítottam össze az okleveleket, melyet minden kis táborozó kiérdemelt.

Jövőre, remélem, ugyanilyen élményekkel, tapasztalattal gazdagodom majd.

Batki Barna

Hittantábor

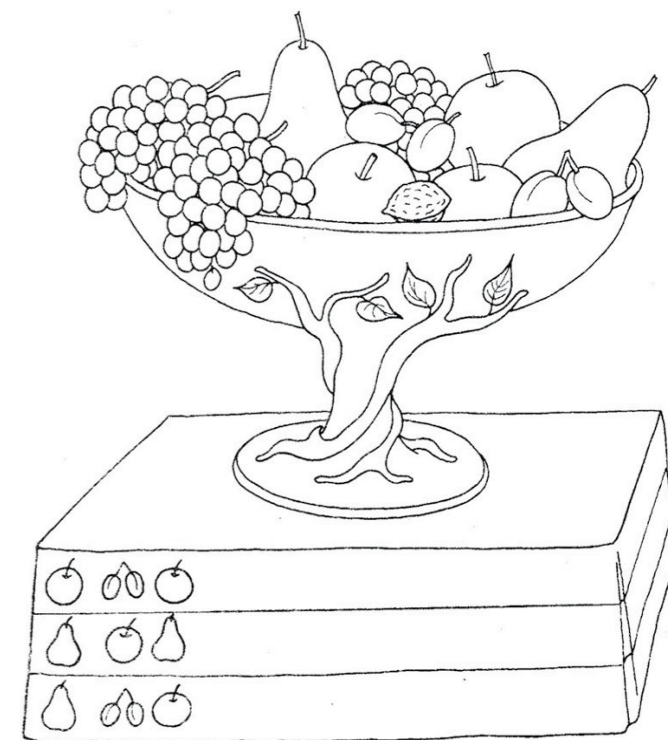
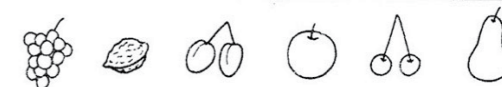
Idén Abádszalókon voltunk hittantáborban. Sok érdekes program várt ott ránk. Voltunk strandon és versenyfeladatokról sem volt hiány.

Egyik nap a Tisza-tavi Ökocentrumba látogattunk. Itt sok halfajttal ismerkedtünk, az erdőben pedig négy lábú és szárnyas barátaink életét figyelhetjük meg. A kézműves foglalkozásokon pólót és zoknit batikoltunk, a lányok pedig színes karkötőket készítettek. Természetesen nem maradhatott el a sok játék, verseny és nem utolsósorban a számháború.

A napok nagyon jól teltek, rengeteget nevtünk és feltöltődve, élményekkel gazdagon tértünk haza.

Benkő Rita

Színező

Karikázd be azt a gyümölcsöt, amelyiket nem látod a tálon! Mit gondolsz, vajon miért nem illik a sorba? Folytasd az asztalterítő mintáját! Színezd ki a gyümölcsöket!

PÁLYÁZAT

Beköszöntött az ősz. A reggelek már hűvösebbek, de napközben még élvezhetjük a napocska melengető sugarait, gyönyörködhetünk a csodálatos őszi színekben, élvezhetjük az őszi gyümölcsök csodás ízeit, gyűjtögethetjük az őszi terméseket, színes faleveleket és kedvünkre kézműveskedhetünk velük. A Keskeny Út szerkesztősége pályázatot hirdet **CSODÁLATOS ŐSZ** címmel.

Pályázni három kategóriában lehet:

1. Őszi rajz vagy festmény • 2. Játékok, képek őszi termésekből • 3. Asztaldíszek őszi termésekből

Az elkészült munkákat szeretettel várjuk a plébániára irodai órák alatt a készítő nevének megjelölésével.

A pályaművekből a plébánián kiállítást rendezünk, a legjobbakat jutalmazzuk.

Kellemes időtöltést kívánunk! A szerkesztőbizottság

Kárpátaljai testvérközösségünk részére ismét gyűjtést szervezünk!

Az aknaszlatinai Szent Család Karitászt szervezete naponta 50 elhagyatott embernek főz és szállít ebédet. Tavasszal motoros triciklire valót adományoztunk a kihordáshoz, de most a tűzhelyük ment tönkre.

November 15-ig várunk adományokat ipari tűzhelyre, elszívóra és főznilóra plébániánkon irodai órákban

és a templomban e célra kitett dobozban.

Aknaszlatinai céltámogatását köszönettel fogadjuk, kérjük, terjessze a kérést ismeretségi körében is!

Kárpátalján az egyedüli szociális szervezet a karitászt.

Felelős: Hermányos Mária, telefon: 06 30 970 3607

Egy kis humor

A bölcs kelkigondozó ezt a táblát rakta ki a parókia ajtajára: „Ha gondod van, gyere be, és mondd el, mi bajod! Ha nincs semmi gondod, gyere be, és meséld el, hogyan csinálod!”

Anyu, nem megyek többé iskolába! – jelenti ki határozottan a kisfiú.

–Miért, kicsim? –

Nincs értelme. Olvasni még nem tudok, beszélgetni meg nem hagynak.

XVIII. Adventi Hangverseny

**Karácsonyváro énekes,
zenés áhítat Csömörön**

**2017. december 10-én 17 órától
a római katolikus templomban**

Fellép

a **Budapesti Missio Cantorum
vegyeskar**

Uzényel

Bartal Lajos karnagy

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Görbe József
plébános

Sorozatszervező
Deák Miklós

Fabri István
polgármester

Örömhírünk, hogy e hétfvégén az Élelmiszerbanktól 675 454 Ft értékű konzervet hozhattunk el és oszthatunk szét támogatottjaink körében. Még recepteket is kaptunk egyszerű, takarékos és egészséges ételek készítéséhez, melyeket kinyomtattunk és mellékelünk.

- Lapunk megjelenésekor, október 7-én rendezzük meg Karitászt bálunkat, mely karácsonyi támogatási alapunk fő anyagi bázisát nyújtja. Bízunk benne, mint eddig mindig, idén is sikeres lesz, hiszen minden jegyünk elkelt, gyűlnek a tombolafelajánlások, és sokra kaptunk még ígéretet.

Új elem, hogy a bál előtt egyenköpenyeinkbe felöltöztetve, együtt mondjuk el a karitászt munkatársak imáját, amit aknaszlatinai testvéreink kérésére minden ülésünk elején is, velük egy időben imádkozunk:

Köszönöm, Uram, hogy ma is szerettél engem.

Lehetővé tetted, hogy viszonzszeresselek.

Elém hoztad embertestvéreimet, akikben

Felismerhettelek téged, és jót tehettem velük.

Köszönöm, Uram, hogy a te akaratodat

Cselekedhettem. Kérlek, bocsáss meg nekem,

Ha megbántottam embertársaimat!

Kérlek, Uram, növeld bennem az alázatot

És a szolgáló szeretetet!

Árassz el a Szentlélek erejével,

Hogy feladataimat örömmel végezzem!

Add, Uram, hogy a hitben és a Te szeretetedben

Minden körülmények között kitartsak!

A szeretetemről ismerjék meg embertestvéreim,

Hogy tanítványod vagyok.

Add, Uram, hogy mindennap hálát tudjak adni

Az életemért és a rám bízottakért!

Köszönöm, Uram, hogy ennyire szeretsz minket.

Ámen

- Mint a templomi hirdetésekéből értesülhettünk, Juhász-né Lantos Melinda folytatja játékos franciaóráit a plébánián péntekenként, 16.30-tól. Szeretettel várjuk a gyerekeket, a nem rászorulókat adomány fejében.

- Figyelem!** Folytatódik a kupakgyűjtés. A filléres hulladékok összeszedéséből több célú támogatásra tudunk fordítani fontos forintokat. Varga Évához (Ferenc u. 27.) vagy Fogdné Évához (Széchenyi u. 17.) lehet házhoz vinni a kupakokat, akár csak a kerítésre felakasztani.

- Szeptember 30-án az egyházmegye karitásztos képzésén részt vett Márton Balázs testvérünk is.

- Vasárnaponként ebédet vittünk a könyvtár elé egy csömöri hajléktalannak. Szomorúan vettük a hírt, hogy elhunyt.

- Honlapunkat és facebook elérhetőségünket frissítjük.

Bankszámlaszámunk: Csömöri Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány 65100242-11405870 megjegyzés: karitászt.

T.: 06 30 667 8407 Szent Rita Karitászt Közösség

Hermányos Mária